

[Ahlmann-Ohlsen]

servativ opfattelse ikke grund til, derimod er der grund til at styrke Miljøankenævnet til fordel for vores miljø.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Den korte bemærkning går på sammensætningen af Miljøankenævnet. Mit angrebspunkt var ensidighed og en altovervejende dominans til politisk valgte personer. Bortset fra dommeren er det jo ene politisk valgte. Sammenligningen med Overfredningsnævnet synes jeg er udmærket. I Overfredningsnævnet er der også politisk udpegede personer, men de sidder der sandelig hverken alene eller med et flertal, de sidder der vel for at tage et hensyn til intentionerne bag ved lovgivningen og for at sammenholde med lovgivning på parallelområder, sådan at der bliver en sammenhæng i afgørelserne; de sidder der altså som en slags politiske eksperter. Men derudover skulle der gerne være en lang række andre instanser og ekspertiseområder, som kunne gøre sig gældende, og sådan bør det også være i et miljøankenævn.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu nævner hr. Baadsgaard, at der jo allerede sidder folketingsudpegede politikere i hvert fald i Overfredningsnævnet og i Landsskatteretten. Nu betragter jeg ikke Landsskatteretten som hørende under miljøministerens område, men lad det være. Det var det principielle.

Jeg understregede i mit indlæg, at ankenævnets sammensætning måtte afhænge af de love, det skulle virke inden for, og derfor kunne jeg forudse en varieret sammensætning. Jeg har ikke så meget imod kommunalpolitikere i ankenævn, når det drejer sig om by- og landzoneloven, fordi jeg i den sammenhæng betragter kommunalpolitikere som sagkyndige.

Forslaget fra Socialdemokratiet er uklart, når der står, at det drejer sig om klagereglerne i miljøbeskyttelsesloven og andre love inden for Miljøministeriets område. Det er ikke helt klart, hvad det er for love; det er jo ikke dem alle sammen. Sådan har jeg læst det, der står der. Det er sådan set helt i orden, men det er derfor, jeg udtalte mig, som jeg gjorde.

Når der ikke kan komme nogen melding fra Det Radikale Venstre om, hvilken sammensæt-

ning vi kunne forestille os, er det, fordi vi ikke fuldstændig vil foregribe miljøministerens overvejelser. Det kunne jo være, at der kom nogle helt geniale tanker, som vi slet ikke havde kunnet tænke selv, og derfor vil vi godt vente med at gå ind i den mere konkrete diskussion om, hvad vi kunne forestille os. Vi vil kun forholde os til Socialdemokratiets forslag i dag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal henlede hr. Ahlmann-Ohlsens opmærksomhed på bemærkningerne til det beslutningsforslag, som Socialistisk Folkeparti fremsatte i sin tid. Deraf fremgår det nemlig, hvad det var, industrien faktisk fik ud af, at Miljøankenævnet blev oprettet.

Industrirådets formand skrev – og jeg citerer fra bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 140, 1986–87 – den 14. februar 1973 til sine brancheorganisationer:

»Indføjelsen af kapitel 12« – altså det om Miljøankenævnet – »er en betydelig imødekommelse af erhvervenes ønsker. Under forhandlingerne stødte forslaget om et ankenævn på modstand ikke mindst fra kommunernes side.« Det er ganske morsomt, at Arealudvalget så skal anbringe dem i ankenævnet nu. »Bestemmelserne giver adgang til en uvildig efterprøvelse af myndighedernes afgørelser, hvorved retsbeskyttelse sikres. Etableringen af et ankenævn, reglerne om dets sammensætning og kompetenceområde kan derfor betragtes med tilfredshed.«

Så lukkede Industrirådet munden på kritikken. Jeg tror nok, det er et ret tydeligt eksempel på, at det var erhvervslivets interesser, der blev imødekommet i form af Industrirådets krav.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Det er muligt, det bliver en kort bemærkning, men det er rart at gardere sig.

Jeg tror da, det er helt rigtigt, at Det Konservative Folkeparti ville have Miljøankenævnet etableret på det tidspunkt og ville have den sammensætning, det har, fordi det skulle få den funktion, som vi mener det har haft. Så beder hr. Ahlmann-Ohlsen om en dokumentation for det. Så må jeg have en beskrivelse af, hvordan det skal kunne dokumenteres, men man kan jo